

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Apelativen sad – Varna – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko DR (C-845/19), TS (C-863/19)

(Sprawy połączone C-845/19 i C-863/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/42/UE – Zabezpieczenie i konfiskata narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej – Zakres stosowania – Konfiskata nielegalnie nabytego mienia – Korzyść majątkowa pochodząca z przestępstwa, które nie było przedmiotem skazania – Artykuł 4 – Konfiskata – Artykuł 5 – Konfiskata rozszerzona – Artykuł 6 – Konfiskata w stosunku do osób trzecich – Przesłanki – Konfiskata kwoty pieniężnej, której zwrotu domaga się osoba trzecia jako właściciel – Osoba trzecia niemająca prawa do wzięcia udziału w postępowaniu w sprawie konfiskaty jako strona – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 513/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Apelativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

DR (C-845/19), TS (C-863/19),

przy udziale: Okrazhna prokuratura – Varna

Sentencja

- 1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że posiadanie środków odurzających dla celów ich rozprowadzania jest objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, nawet wówczas gdy wszystkie okoliczności związane z popełnieniem tego przestępstwa ograniczają się do terytorium jednego państwa członkowskiego.
- 2) Dyrektywę 2014/42 należy interpretować w ten sposób, że nie przewidziano w niej jedynie konfiskaty mienia stanowiącego korzyść majątkową wynikającą z przestępstwa, za które skazano sprawcę, lecz dotyczy ona również konfiskaty mienia należącego do tego sprawcy, co do którego sąd krajowy rozpatrujący sprawę jest przekonany, że pochodzi ono z innej działalności przestępczej – z poszanowaniem gwarancji określonych w art. 8 ust. 8 tej dyrektywy i pod warunkiem, że przestępstwo, za które skazano tego sprawcę, wskazano wśród przestępstw wymienionych w art. 5 ust. 2 wspomnianej dyrektywy i że popełnienie tego przestępstwa może skutkować uzyskaniem, w sposób bezpośredni lub pośredni, korzyści majątkowej w rozumieniu tej dyrektywy.

- 3) Artykuł 8 ust. 1, 7 i 9 dyrektywy 2014/42, rozpatrywany w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zezwalającemu na konfiskatę na rzecz państwa mienia, co do którego podniesiono, że należy ono do osoby innej niż sprawca przestępstwa, jeżeli nie umożliwiono tej osobie wzięcia udziału w charakterze strony w postępowaniu w sprawie konfiskaty tego mienia.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Warszawa) – SC / Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Sprawa C-866/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Pracownik, który wykonywał pracę najemną na terytorium dwóch państw członkowskich – Minimalny okres wymagany prawem krajowym w celu uzyskania prawa do emerytury – Uwzględnienie okresu składkowego ukończonego zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego – Sumowanie – Obliczanie wysokości emerytury do wypłaty]

(2021/C 513/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Sentencja

Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że do celów określenia wymiaru, którego nie mogą przekraczać nieskładkowe okresy ubezpieczenia w stosunku do składkowych okresów ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym, właściwa instytucja danego państwa członkowskiego powinna przy ustalaniu teoretycznej kwoty świadczenia, o której mowa w ppkt (i) tego przepisu, uwzględnić wszystkie okresy ubezpieczenia, w tym okresy ubezpieczenia ukończone na podstawie ustawodawstwa innych państw członkowskich, natomiast ustalenia rzeczywistej kwoty świadczenia, o której mowa w ppkt (ii) wspomnianego przepisu, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie ustawodawstwa danego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2021 r. – Parlament Europejski / UZ

(Sprawa C-894/19 P) (¹)

[Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Kara dyscyplinarna – Dochodzenie administracyjne – Artykuł 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wymóg obiektywnej bezstronności – Odwołanie wzajemne – Oddalenie wniosku o udzielenie wsparcia – Artykuł 41 ust. 2 Karty praw podstawowych – Prawo do bycia wysłuchanym]

(2021/C 513/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot oraz I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)